

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 47. S. Basilii, & S. Ephrem obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

mitterent, neminem eorum hanc fami- Sæculum IV.
 nam, ut cœdis pœnas daret, in iudicio A. C. 379.
 persecuturum. Hic finis fuit S. Eusebii
 Samosatani, quem Ecclesia 21. Junii Mar-
 tyribus accenset, ejusque memoriam agit.
 Successorem habuit Antiochum, nepotem Martyr.
 suum, qui eum in Thracia exulem comi- Rom.
 tatus, & ipse in Armeniam relegatus fue-
 rat. Concilio Provinciali de more con-
 gregato, ut Episcopus Samosatenus ordi- Theod. IV.
 naretur, Jovianus Episcopus Pergensis, hist. c. 15.
 qui aliquamdiu cum Arianis communica-
 verat, inter cœteros adfuit. Collectis
 omnium suffragiis ad Electionem Antio-
 chi, ad Altare ducitur, ut ibi flexis ge-
 nibus manuum impositionem reciperet,
 sed versa facie videns Jovianum cum aliis
 sibi appropinquantem, manu ejus depul-
 sa, discedere jussit, quod manum sibi im-
 poni nollet ab eo, qui Mysteria a Blas-
 phemis celebrata, id est, Eucharistiam
 Arianorum, accepisset.

§. XLVII.

S. Basilii, & S. Ephrem obitus.

Sanctus Basilius initio anni 379. deceffe- Hier. de
 rat, Gratiano solo in Oriente impe- Script.
 rante. Antequam obiret, aliquibus ex Greg. Naz.
 Discipulis suis manus imposuit, ut Episco- or. 20. p.
 pos Catholicos in Ecclesiis sibi subjectis 370.

N n 3 ordi-

Sæculum IV.

A. C. 379.

ordinare possent. (*) Ad pompam funebrem Defuncti tanta populi multitudo confluit, ut non nullis in compressione anima elisa fuerit. Quisque fimbriam vestis ejus tangere, aut lectulum, quo deferebatur, aut saltem umbram ejus nitentur, sperans, id sibi non nihil profurum. Psalmorum cantus ob complorantium gemitus, & ejulatus audiri non poterant. Pagani etiam, & Judæi mortuorum deflebant; totus orbis amissum veritatis Doctorem, & pacis inter Ecclesias Conservatorem lugebat. Omnes, quibus proxime ad eum accedere licuerat, etiam famulis, facta ejus minima, & nullo consilio dicta ambitiose narrabant. Aliqui

Carm. 64.

p. 152.

or. 20.

370.

(*) Hic Anonymus I. aliam quam Fleurius tenet opinionem, & putat dicendum, S. Basilium non eos ordinasse Episcopos, sed tantum data Benedictione ad hoc Munus designasse.

Judicet Lector ex ipsis verbis S. Gregorii Nazianzeni, id narrantis in hunc modum: *nam cum ferme mortuus, & exanimis esset, maximaque ex parte vita perfunctus, circa extremos sermones robustior fit, ut cum Pietatis verbis abjederet, ac fidelissimis suis Cultoribus ad Ecclesiasticos gradus provehendis manum, & Spiritum præberet; ut ne Sacratio fraudarentur, quos Discipulos atque in Sacerdotio Adjutores habuerat. An non potius credendum, S. Basilium, cum vires aliud non permitterent, rigorem Canonum mirum gaudium censuisse?*

ejus gestus imitari, pallorem vultus, bar-
 bæ modum, incessum, defectus quoque, Sæculum IV.
A. C. 379.
 qualis erat in loquendo cunctatio; sæ-
 pissime enim cogitationibus occupatus,
 & in se ipso erat collectus; quos mores
 non nulli incongrue effingere volentes,
 deformem tristitiam referebant. Multos
 quoque imitatores habuit, qui lectum,
 vestes, cibum ad eum modum, quo ipse
 usus fuerat, componebant, quamvis ipse
 in omnibus sincere egisset, & ab omni si-
 mulatione fuisset alienus. Scripta ejus P. 362.
 omnis conditionis hominibus delicias
 præbebant, etiam laicis, & Paganis; non
 solum in Ecclesiis, sed etiam in aliis con-
 ventibus legebantur.

Plures Panegyres in memoriam S. Ba-
 silii dictæ; harum quatuor, nempe S. Gre-
 gorii Nysseni fratris ejus, S. Ephrem, S.
 Amphilochi, & S. Gregorii Nazianzeni.
 S. Gregorius Nyssenus, & S. Amphilochus
 eas pronuntiarunt in die obitus, id est,
 prima Januarii, qua Ecclesia Græca ho-
 dieque ejus memoriam colit, Latina ve-
 ro decima quarta Junii, die, qua fuit or-
 dinatus. Ex S. Gregorio Nysseno disci-
 mus, quod jam tum Basilii festum fuerit Greg. in
 Bas. to. 2.
 p. 911.
 celebratum. S. Gregorius Nazianzenus
 suam Panegyrim demum post annos ali-
 quot pronuntiavit, cum, Constantinopoli
 relicta, in patriam suam fuisset reversus.
 Helladius S. Basilio in Cathedra Episcopali

Sæculum IV. successit. S. Ephrem non diu S. Basilio
A. C. 379. superstes fuit, sed ferme uno menſe po-
 ſterius e vita migrasse creditur, nam Ec-
 clesia Græca memoriam ejus honorat vi-
 gesima octava Januarii, & Latina prima
 Februarii. Moriturus sermonem com-
 posuit, quod ejus testamentum dicunt,
 quo expresse prohibet, ne corpus suum
 cum pompa sepeliatur, ne honores, Sa-
 ctis haberi soliti, sibi exhibeantur, neve-
 ſtes ejus tanquam Reliquiæ asserventur,
 ne subter altare, aut in quocunque Ec-
 clesiæ loco sepeliatur, sed in cœmeterio;
 sollicitè petit, ut pro se eleemosinæ, præ-
 ces, & oblationes, præsertim die trigeti-
 mo, fiant. Quibusdam suorum Discipu-
 lorum speciatim benedicit, & econtra
 non nullis maledicit, sicut etiam omni-
 bus hæreticis, quos inter nominat Euchit-
 titas, seu Messalianos, & Vitalianos, seu
 Apollinaristas, qui Antiochiæ Vitalem, ut
 Caput suum, sequebantur. Dicitur etiam
 quemdam Discipulorum suorum, Pauli-
 num nomine, monuisse, ne proprio ser-
 sui nimium fideret, noverat enim ejus
 inexplebilem sciendi cupiditatem, & se-
 pe novum Bardesanem appellabat. Pau-
 linus Presbyter erat, atque ingenio va-
 lens, nata occasione non prævisa, prome-
 ptissime, quæ ad rem faciebant, eloque-
 batur. Quamdiu S. Ephrem inter vivos
 fuit, Paulinus magna inter Doctores
 Eccle-

*Gennad. ca-
 tal. c. 3.*

Ecclesiasticos laude ferebatur, at Magi-^{Sæculum IV.}
stro defuncto, ambitione abreptus, & ab ^{A. C. 379.}
Ecclesia se separans, multa fidei contra-
ria scripsit.

§. XLVIII

S. Macrinæ obitus.

Novem post obitum S. Basilii menses, ^{Vita S.}
id est, mense Octobri 379. actum est ^{Macr. 87.}
Concilium Antiochiæ, cui S. Gregorius
Nyssenus interfuit. Anno ad finem ver-
gentē domum rediit, & ad sororem suam ^{Sup. S. 32.}
Macrinam invisit, quam ab annis ferme ^{Sup. l. XIV.}
octo non viderat, patria exire ob hære-
ticorum persecutionem coactus. Cum
appropinquaret Monasterio, cui illa a
multo tempore in Ponto prope urbem
Iboram præerat, occurrunt referentes
eam ægrotare; advenientem deinde Mo-
nachi, qui in eodem loco habitabant sub
S. Petri fratris ejus Regimine, de more
obviam procedentes exceperunt; Virgi-
nes in Ecclesia hospitem expectabant.
Post dictas preces, Moniales inclinatis ca-
pitibus stabant, ut Benedictionem Epis-
copi acciperent, tum, ne una quidem re-
manente, modeste discessere. Intellexit
S. Gregorius, Superiorem cum eis non
adfuisset, ex quo conjiciendum, eas adsti-
tisse velatas. Intro igitur se deduci ju-
bet, ubi sororem invenit, violenta febre
decumbentem; pro lecto erat assis hu-
mi